Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes
bibliothek

Terms and Conditions
The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

A D audientiam noſtram peruenit ꝙ quidam clerici obtētis a ſe. ap. litteris ſuper prouiſione ſua in aliquibꝰ eccleſijs tibi ſubiectis recipientes ab eis annuas pēſiones[a] ſeu alia beneficia ab eorum impetitione deſiſtunt renunciantes[b] beneficio litterarum: et infra. F.t. mandamus quatenus eos q poſt litteras taliter venditas alias de illis mentione nō habita[c] impetrabunt decetero: vel hactenꝰ ipetrauerint: carere decernes cōmodo earūdem: ⁊ eccleſias non ꝑmittas earum occaſione vexari: reuocādo i irritum[d] ſi qd earum pretextu inueneritis eſſe factum.

G Reg. ix. mediolanē. archiepō.

Receptus per lrās apoſtolicas lz prebendaz expectet: per alias litteras hoc ſupprimentes in alia eccleſia ei prouideri non debet.

IN noſtra propoſuiſti pſentia ꝙ nōnulli clerici a ſe. ap. plures lrās non tamen alias de alijs mentionem[e] facientes impetrant fraudulenter quo in pluribus eccleſijs admittanꝫ. ſicqꝫ aliquando in alijs recepti: lz nōdum in eis eccleſiaſticum beneficium ſint aſſecuti[f]: alias eccleſias ſuper receptiōe ſua nihilominꝰ impetunt ⁊ moleſtant: ⁊ infra. Mandamus quatenus eos clericos eccleſijs in quibus recepti ſunt facientes eē cōtētos: non ꝑmittas alias ab eis occaſione litterarꝫ huiuſmōi moleſtari. Niſi de receptōe forte ſua expreſſam fecerint mentionem.

I Dem epō ſiluaneteñ. ⁊ abbati.

Nō valet reſcriptū qđ ꝓcurator reuocatꝰ ⁊ de hoc certificatus extra iudicium impetrauit: ſecꝰ tamen ſi in iudicio dūmō reuocatio ad notitiam aduerſarij vel iudicis non peruenit.

EX parte decani ⁊ capituli laudūñ. fuit ꝓpoſitum ꝙ cuz ipſi auctoritate ſe. ap. idulgētie[g] in nobilem virū. J. excōicationis ſniam ꝓtuliſſent: ꝓcuratoribus partiuz ꝓpter hoc ad ſe. ap. accedentibus ⁊ lite ſuꝑ diuerſis articulis[h] conteſtata[i] nos cām vobis commiſimꝰ terminādam: hoc adiecto vt non obſtarent lrē preter aſſenſum[k] partiuz ipetrate[l]. Dictus autē nobilis citatus ꝓpoſuit ꝙ ꝑ illas litteras ꝓcedendum nō erat: ex eo ꝙ. v. q eaſdem litteras impetrauerat falſus extiterat procurator[m]: cuz ipſe ante impetrationem litterarꝫ ipſa

A D audientiam. Diuiditur. qꝛ in prima ponitꝫ facti narratio in ſcđa prouiſio: ibi fraternitati. ab.

a Penſiones. huiuſmodi penſiones: que in fraudem fiunt de prouentibus eccleſiarꝫ prohibite ſunt in concilio generali. ꝭ. de preben. extirpāde in fi. ꝭ. de colluſi. audiuimus.

b Renunciantes. ſed nunquid continet ſimoniā huiuſmodi renūciatio: videtur ꝙ ſic cuz ex litteris habet ius ad petendum beneficium ſpirituale: ⁊ in talibus oīs pactio ⁊ conditio ceſſare debeat. ꝭ. de pac. c. vl. ⁊ .i. q. ii. ꝙ pio. Poſſet dici ꝙ nō eſt ſimonia: qꝛ ea que pcipiunꝫ a iure: licite deducuntur in pactuz etiam in ſpiritualibus. ꝭ. de elec. ſignificaſti. ⁊ .xviii. q. ii. eleutherius: ⁊ iſtud eſt de iure ꝙ renunciet litteris ſi vult habere beneficium ⁊ ſi hz ēt beneficium poſſet deduci in pactum ꝙ ei renūciaret ſi vellet aliquod aliud beneficium obtinere. qꝛ vtrūqꝫ habere ſimul nō pōt. ꝭ. de preben. cū non ignores ⁊ ſm hoc expone venditas. i. cum tali pacto renunciatas. vel poteſt dici ꝙ ſimonia fuit: quod hic non negatur: vꝫ dic ꝙ nō fuit ſimonia propter hoc cōmiſſa: quod eſt equius cum nullum ius ſpāle habuerit ꝑ litteras illas.

c Non habita. ⁊ ideo nō valent. ꝭ. e. c. prox. ⁊ .ś. eo ti. ad aures. ⁊ .c. cum adeo.

d In irritum. ſed querit an generaliter ſit verum: ꝙ qcqđ fit ꝑ lrās tales ſurrepticias debeat reuocari: hoc manifeſte ꝓbatur in capitulo iſto: ⁊ eſt ſi. ś. e. c. cum dilecta. ⁊ .c. cōſtitutus: ⁊ hoc ideo qꝛ per lrās tales iuriſditio non videꝫ dari. ꝭ. de offi. vica. ſua nobis. xxxv. q. ix. veniam. ⁊ .c. ſniam: etiam altera parte abſente. ⁊ .ꝭ. de re iudi. cum olim. ⁊ .ff. de iudi. ſi pretor. §. marcellus. Nec ob. ſi dicas ꝙ poſt ſniam non admittatur exceptio. iii. q. vi. §. exceptio. ⁊ .ꝭ. de re iudi. inter. Sed illud nō habet locuz in exceptionibus in qbus agitur de falſo. ꝭ. de procu. in noſtra. ⁊ .ꝭ. de ꝓba. lz. cū. n. ꝑ tales lrās non receperint iuriſditionē: quicquid per eas factum eſt: nō tenet: ⁊ ē ſi. qꝛ replicatio omiſſa ante ſniam ex cā ꝓbabili poſt ſniam ꝓponitꝫ. ff. qñ ac. de pecu. eſt annalis. §. queſitū. alias eſt. §. prime .l. multo fortius exceptio ad idem facit. ꝭ. de re iudi. ad ꝓbādum. ar. ꝭ. d deſpon. ipu. ad diſſoluēdum in fi. ſed illa decre. aliter intelligitur. Econtra videtur ꝙ per tales lrās detur iuriſditio: lz poſſint elidi ꝑ exceptionē: vt. ś. eo. nōnulli dictū eſt. ar. ff. de bo. poſ. ſm tabulas. l. penul. §. teſtamento. vnde non pōt dici retro iudicium nullum fuiſſe. vnde ſi aliqs ſciuit ſibi competere exceptionem: ⁊ nō excipit: ſibi imputet ſi neſciuit pretextu exceptionis poſt reperte ſnia non retractetꝫ. ꝭ. de re iudica. inter. ⁊ .c. ſuborta. Item libertas ꝑ falſos codicillos data nō reuocatꝫ. ff. de manu. teſta. cum ex falſis. ⁊ legata preſtantur lz teſtamētum ſit falſum. ff. de here. inſti. l. vlt. Circa iſtam materiaz dicebat Jo. ꝙ ſnia lata ꝑ tales lrās tenet niſi releuetur per appellationē vel ſupplicationem: ſed retractanda eſt per in integrum reſtōnez: vel ſi vis dicere ꝙ ꝑ illas lrās nulla datur iuriſditio: nō eſt neceſſaria reſtitutio: qꝛ ipſo iure nulla eſt ſnia. ꝭ. de offi. vica. ſua nobis. Tu dicas ꝙ tales lrē nō ſunt irrite ipſo iure: ſed poſſunt annullari per exceptionē: vñ ſi a principio huiuſmodi exceptio ꝓponatur ſi aliquid fiat contra totum reuocatur: ⁊ ſic loquitur. ś. eo. ꝯſtitutus. ⁊ .c. cum dilecta. Si aūt ꝑ conſenſum partium tacitum vel expſſum procedatur ⁊ detur ſnia tenet quidē ⁊ valet cuz ſit lata a iudice ſuo nec ꝯ ius ꝯſtitutionis: vt. ii. q. vi. §. diffinitiua. ⁊ .ꝭ. de re iudi. cū iter vos. niſi fuit appellatum vel ſupplicatum. xxxv. q. ix. veniam. ⁊ .c. ſniam. ⁊ .C. de preci. impe. of. auꝫ. que ſupplicatio. ⁊ in cā ap. vel ſupplicationis pōt opponere de ſurreptione: ⁊ ſi oſtendit ſe ignoraſſe bene auditur ⁊ poterit hoc probare ꝑ iuramētum qꝛ hoc aliter de facili probare nō poſſet. ꝭ. de teſtibus preſentium. ⁊ .ꝭ. de excep. paſtoralis. ⁊ hoc intelligo hic ſi eis ignorātibus de prioribus lrīs receperunt iſtos ꝑ lrās ſecundas. arg. ad hoc. ꝭ. de preben. dilecto. Uel poteſt dici ꝙ aliud ſit in bñficijs: quia beneficiuz nō pōt poſſideri niſi canonice hēaꝫ. ꝭ. de inſti. ex frequentibꝰ: ſed iſti ꝑ fraudē obtinuerunt: ⁊ ideo iniuſte. ⁊ ſi primam eccleſiam habuiſſent quo ad titulum ſecūdam habere non poterant niſi diſpenſatiue. ꝭ. de elec. dudum decre. grego. ⁊ iđ neceſſaria fuit ſcīa pape in impetratione lrārꝫ talium. ꝭ. c. proxi. qꝛ papa pro aliquo beneficio nō ſcribit ex certa ſcīa quin faciat mētionem de pmo beneficio. ś. eo. poſtulaſti. in alijs bñ tenēt ea que fiūt ꝑ tales lrās: ex quo tacite vel expſſe approbanꝫ lrē. ꝭ. de of. deleg. ex parte. ii. nec eo pretextu poſſet appellari.

IN noſtra. Decre. iſta intelligi pōt duobus modis. pmo de his q ſimul ipetrant binas lrās ⁊ hoc amicatꝫ pncipio. alio modo de his q iam recepti per pmas impetrāt ſcđas lrās ⁊ hoc amicatur fini: vtrūqꝫ itellectumꝫ comprehendēdo pōt ſic ſūmari: vt in rubro: vel ſic ſm Jmo. ten. ſꝫ itellectum quē tenet h Jo. cal. ⁊ .d. flo. ſuppreſſio iuris ad rez vitiat reſcriptuꝫ beneficiale. h. d. hec decre. in qua pmo ponitꝫ facti narratio ex q̄ reſultat qđ. ſcđa ibi mandamus ponit mandatum. tertia ibi niſi ponitꝫ exceptio. benedictꝰ capra.

e Mentionem. ⁊ ideo videꝫ ꝙ ſcđe valere non debeant. ś. .c. proxi. ⁊ .ś. eo. ceterum: ⁊ .c. ex parte: ⁊ .ꝭ. de offi. delega. ex parte. ii. ſed in pedenti eſt que valeant ſi ante preſentationez primarū ſcđe fuerint impetrate: tunc enim valebūt que priꝰ fuerint pñtate: ut. ś. e. ti. capitulum. ⁊ .ꝭ. de appel. vt debitus. poſtquā vero receptus eēt ꝑ primas nō valerent ſcđe: vt .ꝭ. ſequiꝫ. preterea qꝛ papa nō intendit ei ꝓuidere in pluribus beneficijs: niſi in ſcđis lrīs mētio fiat de primis. ꝭ. e. c. ſi proponente: ēt ſi modicū eſſet beneficiū primū. ꝭ. de pben. cuz teneamur: ſed qđ dices ſi prime lrē annullate ſint ꝑ exceptionē: nunqđ valent ſcđe lz de primis nō faciāt mentionē. dico ꝙ valent ſcđe ſi nōdum eſſent pñtate: qꝛ potius ad cautelam impetrate vidētur: vt ſi nō poſſet bñficium conſequi ꝑ primas vtereꝫ ſcđis ſicut conſueuit dici in reſcriptis. ś. e. ex tenore. ⁊ verba cū effectu intelliguntꝫ. ꝭ. de cle. nō reſi. relatum. vnde cuz nihil obtinuerit ꝑ primas valent ſcđe: qꝛ hec fuit intētio pape: vt ꝑ lrās ſuas beneficium conſequereꝫ: ⁊ hoc ſatis innuitꝫ ex eo quod dicit eos facias eſſe contētos eccleſijs in qbus recepti ſunt.

f Beneficium aſſecuti. ſi. n. nondum ſunt eccleſiaſticum beneficium aſſecuti quare non valēt lrē iſte ſcđe: qꝛ q beneficium eccleſiaſticum nō eſt cōſecutus pōt pro beneficio lrās impetrare. ś. e. cum adeo. ⁊ .ꝭ. ſi ꝓponente. Rñdeo lz bñficiū nōdum ſit aſſecutus tñ ius canonic ꝑ quod in breui beneficium eſt habiturus ex dñi pape mādato eſt cōſecutus: ⁊ pro beneficio iam reputaꝫ. vnde de hoc in ſuis lrīs tenebaꝫ facere mētionem: ſi iam erat receptus.

EX parte decani. Legitur varijs modis: ſed ſm lectu. magis cōem ⁊ lrē conuenie͂tem. h. d. vt in rubro. In prima ponitꝫ facti narratio. In ſcđa iudicium iſtructio ibi: qꝛ vero. vel ſic ſūma ſm alium intellectū no. Quicqđ ꝓcurator reuocatus ⁊ de hoc certificatus in iudicio facit in fauorem dñi non tenet lz reuocatio ad noticiam iudicis vel aduerſarij nō ꝑuenit: ſecus ſi illud tendit ad cōmodum aduerſarij. h. d. ab.

g Indulgentie. forte cōceſſum fuerat capitulo laudunen. vt ſi quis eorꝫ in manifeſtam offenſam inciderit ꝙ illum poſſent excōmunicare. ſimilē indulgētiam habes. ꝭ. de vbo. ſigni. ex parte ibi conceſſum erat canonicis carnoten. ꝙ nemini licitum eſſet abſoluere excōicatos pro eccleſia carnoten. niſi ſatiſfactione premiſſa pro emenda.

h Articulis. qui fuerint alij articuli non habemus.

i Conteſtata. ꝑ procuratores datos ad totam litem.

k Aſſenſum partium. hoc ſolo nō valebant lrē poſterius ipetrate preter conſenſum partium ēt ſi mandatum procuratoris nō fuerit reuocatum. ś. e. ceterꝫ. hoc tñ non fuit allegatuꝫ. vel intellige de alijs lrīs ad alios iudices prius impetratis: ⁊ ita planum eſt.

l Impetrate. i. ipetrande vt cōſonet glo. b.

m Procurator. no. ꝙ qñqꝫ dꝛ falſus procurator qui nunquā fuit ⁊ talis nec dñm obligat nec ſoluētem talis procurator liberat niſi dñs ratū habeat. argu. .ꝭ. de of. deleg. cum olim. ⁊ .ꝭ. e. ti. coram. ff. de iudi. lz. ⁊ .ff. de ꝯdi. cau. da. ſi ꝓcuratori falſo: dꝛ ēt falſus ꝓcurator q fuit ⁊ nō eſt vt hic ⁊ iſte liberat ſoluentem ſibi ꝑ dño ignorante: ſed dñm nō obligat. ff. ſi cer. peta. eius qui in prouincia.